

συμπολεμοῦσι καὶ τὸν φιλελληνισμόν αὐτοῦ. Ἐπρεπε νὰ ὁμιλήσῃ ἐκάστῳ τὴν ἀμύζουσαν αὐτῷ γλῶσσαν. Οὕτω θὰ ἡμιλλώντο πάντες, τίς νὰ ἐπιδειχθῇ φιλελληνικώτερος τοῦ Γαμβέττα, καὶ αὐτοὶ μὲν δημοσίᾳ θὰ ἐφώναζον, ἐκεῖνος δὲ κρυφίως θὰ ἐνήργει. Ἀλλὰ ἐπιδεικτικῶς περιποιηθεὶς τὸν Γαμβέτταν, οὐδόλως μὲν νύξῃσε τὸν ἐμφυτον ὑπὸ τε γενναϊότητος γαλλικῆς καὶ ὑπὸ μεγαλοφυΐας πολιτικῆς φιλελληνισμόν τοῦ μεγάλου ἀνδρός, ἐξηρέθισε δὲ μέχρι λύσσης τοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ. Ἰδίως ὅμως δέκα γαλλίδας ἐκ τῶν πρωτεουσῶν ἔπρεπε νὰ ἰδῇ ὁ βασιλεὺς, καὶ νὰ εἴπῃ ἕνα ἐξ ἐκείνων τῶν λόγων, οἵτινες φλέγουσι τὰς γαλλικὰς ψυχάς, οἷον : « Ἡ Ἑλλάς ὑφ' ἀπάντων προδομένη, περιμένει παρ' ὁμῶν, ἐν ἧ λάμπει τὸ κάλλος, ἡ χάρις, ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ μεγαλοφυΐα ἡ γαλλικὴ, νὰ γίνεταί ἡ νέα Κυρά **Recamier** » καὶ ὡς ἐκείνη νὰ ἐνώσῃτε ἐν τῇ ἱστορίᾳ τὸ ὄνομα ὁμῶν » μετὰ τοῦ νέου ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος τῆς Ἑλλάδος ».

» Τοῦ ἐξοπλίζει τοῦπος Ἀργεῖον λαόν ».

Τοιοῦτοι λόγοι, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως λεγόμενοι, θὰ ἦναπτον τὸν ἐθνουςιασμόν τῶν Γαλλίδων καὶ δι' αὐτῶν ἅπαντος τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ. Διὰ τοιούτων λόγων καὶ τρόπων ὁ Νίγρας ἐν Παρισίοις καὶ ὁ Ἀτσέλιος ἐν Λονδίῳ κατέκτησαν καὶ ἐμάγευσαν τοὺς δυνατωτάτους ἀνδρας καὶ γυναῖκας, καὶ προπαρεσκεύασαν τὸν φιλιταλισμόν, ὅστις μόνος αὐτὸς ἐλευθέρωσε τὴν Ἰταλίαν, οὐχὶ δὲ ἡ ἀνδρία ἢ ὁ ἡρωϊσμός τῶν Ἰταλῶν. Ἐπρεπε πρὸς τοῦτοις ὁ Βασιλεὺς οὐδὲ βῆμα νὰ κάμῃ ποτὲ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ λόγον πρὸς ξένους νὰ λέγῃ, μὴ συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ἢ τοῦλάχιστον ἐνὸς ὑπουργοῦ. Οὐδεὶς, οὐδέποτε Βασιλεὺς, οὐδὲ διασκεδάσεως ἐνεκα ἢ καὶ νοσηλεύσεως, ἀπῆλθεν τῆς ἰδίας χώρας ἄνευ ὑπουργοῦ ἢ πολιτικοῦ τινος, ὁσάκις δὲ ταξειδεύουσιν ὑπὲρ πολιτικῶν συμφερόντων, συνοδεύονται πάντοτε ὑπὸ τῶν ἀρίστων πολιτικῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὁ Βίκτωρ τότε ὑπὸ τοῦ Καθούρου, νῦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Καθούρου, ὁ Γουλιέλμος πάντοτε ὑπὸ τοῦ Βίσμαρκ, ὁ Ἀλέξανδρος πάντοτε ὑπὸ τοῦ Γορτζακῶφ καὶ τριῶν ἢ τεσσάρων ἄλλων, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οἱ Βασιλεῖς, ἡ δὲ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας οὐδὲ τοῦ Λονδίνου δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ, μεταβαίνουσα εἰς ἄλλα τῆς Ἀγγλίας μέρους, οὐδ' εἰς αὐτὰ τὰ ἔρημα μέρη τῆς Σκωτίας νὰ μονάσῃ, μὴ συνοδευομένη καὶ ἐπιτροπευομένη καὶ οὕτως εἶπεν κατασκοπευομένη ὑπὸ ἐνὸς τῶν ὑπουργῶν, εἰς δὲ αὐτῶν, ὁ Καγγελάριος, τουτέστιν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, φέρει ἐμφαντικωτάτην ἐπίκλησιν « Φύλαξ τῆς συνειδήσεως τοῦ Βασιλέως ». Μόνος τῶν Βασιλέων, ὁ μόνος ἀλλόφυλος, ἀλλόπιστος, ἀλλόγλωσσος, κινδυνευούσης τῆς Ἑλλάδος, κινδυνευούσης τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς, ἐν τῇ φοβερωτάτῃ στιγμῇ τῆς ζωῆς τοῦ ἐλληνισμοῦ ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Αὐτοκρατορίας ἡμῶν, τρέχει ἐπὶ τέσσαρας ὅλους μῆνας τὴν Εὐρώπην μόνος, ἄνευ ὑπουργοῦ τινος, ἄνευ πολιτικοῦ ἀνδρός, ἄνευ ὑπευθύνου Ἑλλήνος πολίτου. Οὐδεὶς ἤξεύρει τί πράττει, οὔτε Κυβέρνησις, οὔτε Ἔθνος, ἀλλὰ περιμένουν οἱ Ἕλληνες χάσκοντες νὰ μάθωσι ἢ ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων, ἢ ἄλλως πως, ποῦ εἶνε καὶ τί πράττει ὁ Βασιλεὺς αὐτῶν. Ἐπὶ πέντε μῆνας, ὧν ἐκάστη στιγμή εἶνε ζωὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, περιμένουμεν οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες νὰ μάθωμεν ἀπὸ ψεύδους τινος ἐφημερίδος μισελληνικῆς, τίς ἔσται ἡ τύχη ἡμῶν. Τὰ πάντα ἐν Ἑλλάδι κείνται νεκρωμένα· μόνη ζῇ ἡ ἀγωνία : « Τί ἔκαμε; τί κάμνει; τί θὰ κάμῃ ὁ Βασιλεὺς; » Ἀπαξ ἢ δις τῆς ἐβδομάδος μανθάνουσι διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι ἐπρογευμάτισεν ἢ ἐδείπνησεν, ὅτι παρῆσαν οἱ δεινὰ καὶ οἱ δεινὰ, ὅτι παρευρέθη ἐν θεάτρῳ, ἐπίτηδες φωταγωγηθέντι, ὅτι προσεκάλισεν εἰς τὸ βασιλικὸν θεωρεῖον τὴν δεινὰ χορευτρίαν ἢ τραγουδι-

στريان, ἔσφιξε τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ὁμίλησεν ἐπὶ πολὺ κρυφίως, ὅτι προσῆλθεν εἰς χορὸν μεγαλοπρεπῆ, ὅτι ἐχόρευσε μέχρι τῆς πρωῆς, καὶ ὑπερευχαριστήθη. Ἀκούοντες ταῦτα οἱ Ἕλληνες ὑπερευχαριστοῦνται. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἄθλιοι πείθονται, ὅτι ἐλευθερώθη ἡ Ἡπειρος καὶ ἡ Θεσσαλία, καὶ ὅτι ἐσώθη ὁ Ἑλληνισμός. « Ἄς περιμένωμεν νὰ ἴδωμεν τὸν Βασιλέα », ἔλεγεν ἐπὶ μῆνας πολλοὺς ἐναγωνίως, Κυβέρνησις, Ἀντιπολίτευσις, Βουλὴ, Ἔθνος, τὸ Πανελλήνιον σύμπαν. Ἦλθεν ὁ Βασιλεὺς· τί ἀπήλαυσεν ἡ Ἑλλάς; τίς ἐρωτᾷ; τίς σκέπτεται; ποῦ ἡ εὐθύνῃ; τίς ὁ εὐθυνόμενος; τίς ὁ εὐθύνων; Ἐλογαρίασεν Ἕλληνας τινεῖς ἢ τῶν πολιτευμένων ἢ τῶν πολλῶν, ὅπως καθημερινῶς λογαριάζει περὶ τῶν ἰδίων αὐτοῦ συμφερόντων, ποῦ τὸ κέρδος τοῦ ἔθνους ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ ταξιδίου; Ἐλογαρίασέ τις ποτὲ τὴν ἐθνικὴν ζημίαν;

Ἀναστ. Γεννάδιος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ παιγνίδι τοῦ ἀκουσίου δημάρχου Θεμ. Μελά δὲν ἐπαίχθη μόνον ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ φαίνεται καὶ ἐν Πειραιεῖ, διότι ὁ τρίτος ὑποψήφιος δημάρχος κ. Δημόκας, πρὶν τῆς διασπασθείσης φάλαγγος τῶν ρετσινιστῶν, ἀνεκνήρυχθη δημάρχος ἀκουσίως ἑαυτοῦ. Ἀπουσιάζει μάλιστα ἐν Σύρῳ ὁ κ. Δημόκας.

Ἐπίσης παραιτεῖται καὶ ὁ ὑποψήφιος σύμβουλος κ. Λεγινῆς, ὡς προταθεὶς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἀποχρώσεων.

Ἐξεδόθη καὶ ἡ ἐναίσιμος *Περὶ Δωρεῆς* διατριβῆς τοῦ κ. Ἠλίας Διακοπούλου ἀφιερωμένη εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, εἰς ἣν ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς κ. Π. Παπαρηγόπουλος ἐσημείωσε τὰ ἐλίγα ἐμφαντικώτατα : « Εἴθε οἱ τῆς ἐν τῇ νομικῇ διδασκαλίᾳ ὑποψήφιοι νὰ ἐμιμοῦντο κατὰ τε τὴν γραφὴν καὶ τὴν σύνταξιν τὸν συντάξαντα τὴν παρούσαν πραγματείαν ».

Ὁ κῆπος τοῦ Ἀπόλλωνος ἐφέτος εἶνε ὁ ἄτλας τῶν κήπων, διότι ἐπὶ τῆς θερινῆς αὐτοῦ σκηνῆς βαστάζει τὸ βάρος τριῶν δραματικῶν θιάσων. Πρὸ τινων ἡμερῶν πρῶτος ὁ θιάσος τοῦ κ. Ἀλεξιάδου ἐνεκαινίασε τὰς παραστάσεις του διὰ τοῦ *Ρακοσυλλέκτου*, ἐν τῷ ὁποίῳ κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πολλῶν καὶ χειροκροτεῖται ὁ κ. Ἀλεξιάδης. Σήκερον ὁ αὐτὸς πρόκειται νὰ μᾶς παρουσιάσῃ διὰ πρώτην φορὰν τὴν *Márthar καὶ Mariar*. Αὖριον δὲ, ἄρχεται παραστάσεων καὶ ἡ δραματικὴ εἰταιρία τοῦ κ. Ἀρνιωτάκη, ἐν τῷ αὐτῷ κήπῳ. Δὲν ἐλησμονήσαμεν καὶ ἀναμένομεν ἀκόμη ἐν ὑπομονῇ καὶ τὸ ἀρμενικὸν μελόδραμα μετὰ τοῦς εὐήχους *Λεπλεπιζήδες* καὶ *Χορχοραγάδες* του.

Εἶνε δὲ τὸ αὖριον ὑπὸ τοῦ θιάσου τοῦ κ. Ἀρνιωτάκη διδασκόμενον δρᾶμα ἡ *Αἰκατερίνη Χόβαρντ* τοῦ διασώμου Δουμά, πατρὸς, τῆς καθαρᾶς ρομαντικῆς σχολῆς τοῦ 1830, πλήρης προσώπων μυθιστορικῆς δράσεως καὶ σκηρικῆς μεγαλοπρεπείας. Ἡ ἡρώς, ἑξ ἧς καὶ ὁ τίτλος τοῦ δράματος εἶνε μία ἐκ τῶν συζύγων τοῦ βασιλέως ἐκείνου τῆς Ἀγγλίας, ὅστις ὡς μῆλα ἐξέλεγε τὰς γυναῖκας του, καὶ ὡς μῆλα κατέτρωγεν αὐτάς διὰ τῆς μαχαίρας... τοῦ δημίου. Ἡ βῆσις τοῦ δράματος ἱστορικὴ, αἱ λεπτομέρειαι μυθιστορικώταται.

Πρόχειρος οδηγός

τῶν δικαιωμάτων τῶν μετόχων ἀξιοματικῶν, ὑπαξιοματικῶν, στρατιωτῶν καὶ τῶν χηρευουσῶν αὐτῶν οἰκογενειῶν, ὡς καὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῶν ἐκ τοῦ μετοχικοῦ ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὑπὸ **Δημητρίου Κ. Ίωαννίδου** λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ.

Ὁ ὁδηγὸς οὗτος—ὅστις ἐν τέλει συνοψίζει καὶ «τινας ὁδηγίας, περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου χορηγουμένης συντάξεως ταῖς χηρεύουσαις οἰκογενεαῖς τῶν στρατιωτικῶν»—εἶνε τόσῳ ἀναγκαῖος εἰς ἕκαστον στρατιώτην καὶ κυρίως εἰς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τοῦ στρατοῦ, ὅσῳ ὁ φανὸς τὴν νύκτα εἰς τὸν διαβάτην.

Ἐπίσης χρησιμεύει καὶ εἰς κηδεμόνας στρατιωτικῶν οἰκογενειῶν ὡς καὶ εἰς δικηγόρους, ἀναλαμβάνοντας τὴν διεξαγωγὴν σχετικῶν ὑποθέσεων.

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων Δημάρχων τοῦ Δήμου Καλαμῶν ἀνέγνωμεν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ **Χρυσάνθου Παγώνη**. Νέος πλήρης αἰσθημάτων, δραστηριότητος καὶ νομοσύνης, ὁ ξανθὸς ὑποψήφιος ὑπόκειται πολλὰ εἰς τὸν δυσκυβέρνητον δῆμον τῶν Καλαμῶν ἔχοντα ἀληθῶς ἀνάγκη—ὅπως ρυθμίσῃ τὰ κατ' αὐτὸν—σθένους ψυχῆς καὶ βραχίονος ἰσχυροῦ. Τὸν Παγώνην ἐγνωρίσαμεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον αἰσθηματικώτατον νεανίαν μετὰ θέρμης τασσόμενον καὶ εἴτα πρωταγωνιστοῦντα ἐν πάσῃ πατριωτικῇ ἰδέᾳ, ἥς ζωρῶς συμμετείχε πάντοτε τὸ Πανεπιστήμιον. Τὸν ἐγνωρίσαμεν ἀκόμη τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιστρατείας σπεύσαντα ἐκ τῶν πρώτων νὰ ταχθῇ ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς πατρίδος του. Δικηγόρος κατόπιν ἐκ τῶν δοκιμωτέρων ἐν Καλάμῃς κατέκτησε τῶν πλειοτέρων τὰς συμπαθείας, πυρετωδῶς καὶ μετ' ἴσης ἀφιλοκερδίας ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν συνδημοτῶν του. Ἐσμέν πεπεισμένοι ὅτι οἱ Καλάμιςι δὲν θελού-

σιν ἀρνηθῇ τῷ νεαρῷ ὑποψηφίῳ τὴν ὑποστήριξιν των, ὅστις ὑπὸ μόνῃς τῆς ἰδέας τοῦ νὰ πράξῃ τὸ καλὸν εἰς τοὺς συμπολίτας του κατέρχεται εἰς τὸν Δημοτικὸν ἀγῶνα.

Εἰς τὸ χθεσινὸν ἡμῶν φύλλον ἐν ἀγνοίᾳ τῆς διευθύνσεως ἐδημοσιεύθη σταλεῖσα εἰς τὸ τυπογραφεῖον, μακρὰν τοῦ γραφείου κεῖμενον, δῆθεν ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως **μία μοιρομαχία (εἰκὼν)**, ἥς τὸ γράμμα καὶ πνεῦμα ἀποκρούμεν ὡς σαχλῆς καὶ ἀνοήτου, καὶ μηδ' ὅλως συμβιβαστέας πρὸς τὴν νέαν τροπὴν τοῦ φυλλοῦ ἡμῶν.

Η ΓΥΨ. ΠΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἰδοὺ διὰ ποίας εἰρωνείας καὶ χλεύης ἀπάντησεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὴν ἀνακινωθεῖσαν αὐτῷ Διαμαρτύρησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν καταπάτησιν τῶν παναρχαίων προνομίων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐρανίζομεθα τὰς πληροφορίες μας ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ ὀργάνου, τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς, Ἀληθείας» :

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴ καὶ χθὲς Τρίτην ἐκτάκτως συνήλθον εἰς κοινὴν συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τὰ δύο ἐν τοῖς Πάτριαρχείοις νόμιμα σώματα, ἤτοι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον, ὅπως λάβωσι γνῶσιν τοῦ περιεχομένου δύο ὑψηλῶν τεσκερέδων τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν θρησκευτικῶν διαπεμφθέντων ἀρμοδίως εἰς ἀπάντησιν ἐνός πατριαρχικοῦ ταχυρίου καὶ τοῦ τελευταίου ἀρχιμαχαρίου (κοινοσφραγίστου γράμματος τῆς Α. Θ. Π., τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου) πραγματευομένων ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ τὰ γνωστὰ ζητήματα, περὶ ὧν πρότερον ἐ-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 497)

— Δὲν ἤξεύρω πλέον, δὲν ἤξεύρω πλέον ! εἶπε θλιβερῶς. Μένει πάντοτε ἐκεῖ, ἐξηκολούθηε μετὰ ζέσεως διατί μὲ προσβλέπει οὕτω ; Ἀ ! πόσον κακοὺς ἔχει τοὺς ὀφθαλμοὺς : τὸ μαῦρον πτηνόν ! Φύγε ! Κοῶκ, κοῶκ !

Ὁ βαρόνος ἔντρομος ὠπισθοχώρησεν. Εἶχεν ἐννοήσει τέλος.

— Τρελλή, ἐπιθύρισε διὰ φωνῆς βραχνῆς, εἶνε τρελλή !

Ἡ δυστυχὴς ἐορίγει, οἱ ὀδόντες αὐτῆς ἐπλατάγιζον.

Αἰφνιδίᾳ πνοὴ ἀνέμου μετὰ χαλάζης ἠνάγκασεν αὐτὴν νὰ ἐγκαταλείπῃ τὸ παράθυρον καὶ νὰ προχωρήσῃ μέχρι τοῦ ἀνακλιντροῦ, ἐνθα κατέπεσε καὶ περιετυλίχθη ἐκ ρίγους.

Ὁ βαρόνος ἐκλείσει τὸ παράθυρον, ἔπειτα παησιάζας τὴν νεαρὰν γυναῖκα :

— Λουκία, Λουκία ! ἐφώνησεν αὐτὴν ἡδέως.

Τὸν παρετήρησεν αὐτὴ μετὰ δειλίας.

— Σιωπῇ, σιωπῇ, εἶπε, μὴ ἐμιλήτε· τὸ μαῦρον πτηνὸν μὲ ζητεῖ. . . Εἶνε κακὸν τὸ μαῦρον πτηνόν, μοῦ προξενεῖ φόβον, κρύπτομαι ! . . .

Καὶ αἰφνης καταληφθεῖσα ὑπὸ νευρικοῦ γέλωτος καὶ τύπουσα τὰς χεῖρας :

— Ἐκρύβην, καλῶς ἐκρύβην, δὲν θὰ μ' εὔρη, εἶπεν αὐτὴ.

Κατακλιθεῖσα ἐκάλυψε τὴν κεφαλὴν της διὰ τῶν προσκεφαλαίων.

Ὁ Λέων, περιδεὴς, μὲ κόμην ἡνορθωμένην, ἔντρομος, ὥρμησεν ἔξω τῆς αἰθούσης.

Ἡ θαλαμηπόλος εὑρεθεῖσα κατὰ τὴν διόδον τοῦ δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ κραυγὴν φρίκης.

— Τρέξατε πλησίον τῆς κυρίας σας ταχέως, ἔχει ἀνάγκη· δὲν ἤξεύρω τί συμβαίνει, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἔχασε τὸ λογικόν της.

Καὶ ἐνῶ ἡ Ἀγγλὶς παράφορος ἔσπευδεν εἰς τὸν κοιτῶνα, ὁ κ. Δεσιμαίς περιεκλείετο ἐν τῷ δωματίῳ του, ὅπως ἐπαναφέρῃ ἐν πρώτοις τὴν γαλήνην εἰς τὸ τεταραγμένον πνεῦμά του καὶ σκεφθῇ ἔπειτα περὶ τοῦ πρακτέου μετὰ τὴν νέαν ἀπροσδόκητον ταύτην περὶ πλοκήν. Ἀλλὰ μάτην προσεπάθησε νὰ συναγάγῃ τὰς ἰδέας του, ἐβλεπε τὴν κατάστασιν ἐπὶ μᾶλλον δυσχερῇ καὶ πολύπλοκον καὶ οὐδὲν εὑρίσκε

γράφωμεν. Τὸ περιεχόμενον τῶν ὑψηλῶν τούτων ἐγγράφων τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ὀρθοπεδικῶν ἐνεποίησε πρὸς πάντας τοὺς ἀκροαταμένους αὐτὸ βαθεῖαν αἰσθησιν καὶ θαῖψιν. Ἡ σεβαστὴ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι οὐδὲν τῶν δικαίων καὶ προνομίων τῆς Ἐκκλησίας ὑπέστη τροποποίησιν τινα. Τὸ φρόνημα δ' αὐτῆς τοῦτο ἀντίκειται τέλει εἰς τὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἀλλ' ὅπως δύναιτο ὅσον μὲν κ-φορὰ εἰς τοῦτο, τοῦ-ἐστίν εἰς τὰ σπουδαῖα ταῦτα ἐκκρεμῇ ζητήματα, χάρις ὀφείλεται τῇ σεβαστῇ αὐτοκρατορικῇ κυβερνήσει, καθ' ὃν καίτοι ταῦτα φρονούσα, οἷα ἀνωτέρω, δὲν ἀπαξιοῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν περὶ τούτων συζήτησιν, περὶ δὲ τῶν αἰτίων ἅτινα προὐκάλεσαν τὴν βαθεῖαν, ὡς ἂν ἐρεθίσθῃ, θαῖψιν, ἀπορεύοντες τὰς παρεξηγήσεις ἐν γένει, ἐπιρυσσόμεθα ἐς ἄλλοτε λόγον νὰ ποιήσωμεν. Ἐπαναλαμβάνομεν μόνον σήμερον ὅπερ καὶ ἄλλοτε κατ' ἐπανάληψιν εἶπομεν, ὅτι πάντες οἱ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ὡς πᾶν τὸ ὀρθόδοξον χριστιανικὸν γένος καὶ ἅπας ὁ κλήρος αὐτοῦ, πεποισθῶτες φρονούσιν ὅτι ἡ Α. Α. Μ. ὁ προσφιλέστατος πάντων τῶν πιστῶν αὐτοῦ ὑπηκόων ἀναξ Σουλτάν Ἀμπδὺλ Χαμίτ χάν, ὅστις νυχθημερόν μοχθεῖ ὑπὲρ τῆς ἀνάσεως τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ καὶ τρανώτατα παρέσχε δειγμάτων καθ' ὅλον τὸ δάστημα τῆς ἐκείνου βασιλείας πατρικῶν καὶ φιλολῶν διαθέσεων, ἀρίστα δὲ δειγμάτων σεβασμοῦ πρὸς τὰ πάτρια, γνῶσιν λαμβάνων τῶν ζητημάτων τούτων, θέλει εὐδοκήσῃ νὰ ἐνισχύσῃ διὰ νέας μεγάλης καὶ γενναίας βασιλικῆς πράξεως τὰς ἐπικρατούσας ἀγαθὰς ταύτας ιδέας παρὰ τῷ ὀρθόδοξῳ χριστιανικῷ λαῷ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Καὶ ἄλλοτε ἔσχομεν τὴν τιμὴν, ἐν τῇ παρούσῃ συνόδῳ,

πρακτικὸν μέσον ἵνα ἐξελθῇ αὐτῆς. Τελευταῖον ἀνεγνώρισεν τὴν ἀδυναμίαν του.

Τότε ἀνεμνήσθη ὅτι ἡμέραν τινα ὁ μαρκήσιος Δεσπερὸς εἶχεν ὁμιλῆσαι αὐτῷ περὶ ἀνθρώπου τινος κ. λ. ο. μ. ἐν Βλαίρῳ, προσώπου παραδόξου, μοναδικοῦ εἰς τὸ εἶδος του, παρέχοντος συμβουλὰς, ἐνεργούντος μάλιστα διὰ λογαριασμόν ἄλλων, ἀρκεῖ καλῶς νὰ πληρόνεται, πράττοντος τὰ πάντα, δυναμένου τὰ πάντα, ἐπιδεδίου, αὐθάδους, ἄνευ διτταγμῶν, μυστηριώδους τινος τέλους καὶ τρομερᾶς δυνάμεως, ἥτις οὐδεμίαν ἐγνώριζε δυσκολίαν, πρὸ οὐδενὸς ὠπισθοχώρει προσκόμματος, δι' ὃν ἡ λέξις ἀδύνατον ἦτο ἄγνωστος.

— Θὰ ἴδω τὸ ἄτομον τοῦτο. εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ βαρόνος. Δὲν γνωρίζω μὲν ποῦ κατοικεῖ, ἀλλ' ὁ βαρόνος ὅστις τὸν μετεχειρίσθη, ὡς μοῦ εἶπε, δὲν θὰ ἀρνηθῇ νὰ μοῦ δώσῃ τὴν διεύθυνσιν του καὶ νὰ πληροφορήσῃ μάλιστα αὐτὸν περὶ τῆς ἐπισκέψεώς μου. Ἐὰν ὁ Βλαίρῳ ἦνε τοιοῦτος, οἷόν μοῦ τὸν παρέστησεν ὁ μαρκήσιος, ἀκριβῶς τὸν ἀνθρώπον αὐτὸν χρειάζομαι. Θὰ μὲ βοηθήσῃ ν' ἀπαλλαγῶ τῆς ἀμνηχανίας εἰς τὴν ὁποίαν εὕρισκμαι καὶ θὰ πράξῃ αὐτὸς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν τολμῶ νὰ πράξω. Ὁ ἄθλιος διανοεῖτο νῦν ἀπαίσίον τι ὡς ἐμαρτύρει τοῦ βλέμματός του ἡ λάμψις.

Ὁ Βλαίρῳ, ἀσυνείδητος ὢν, τολμηρὸς καὶ τὰ πάντα δυνάμενος, ἐξακολουθήσεν εἰπὼν ὁ βαρόνος, ἀναλαμβάνει οἰκονομῆσαι ὑπόθεσιν. . . ἀρκεῖ νὰ πληρωθῇ καλὰ. Ἔστω, θὰ πληρωθῇ καλὰ. Ναι, πρέπει νὰ τὸν ἴδω τὸ ταχύτερον.

νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὸν κατηγοροῦμενον Χρήστον Μουζάμπερ, γεννηθέντα ἐν Τριπόλει τῆς Ἀραβίης, κατοικοῦντα ἐν Ἀλεξανδρίᾳ, ἐτῶν 42, χριστιανόν, ράπτην τὸ ἐπάγγελμα μέχρι τῆς πρὸ ἐνός περὶ π. μ. ν. τελευταίας αὐτοῦ παραστάσεως πρὸ τοῦ Κακούργοδικείου, — ὅτε καὶ ἀνεβλήθη ἡ δίκη, — ἥδη μεταμορφωθέντα εἰς ἔμπορον βάμβακος ἐν ταῖς φυλακαῖς ὅπου διέμενε. Κατηγορεῖται ἐπὶ διγαμία, ἢ, ἀκριβέστερον, ἐπὶ τριγαμίᾳ διότι τρεῖς ἐνυμφεύθη, ἀλλ' ἡ πρώτη σύζυγος εἶχεν ἀποθάνει, ὅτε ἦλθεν εἰς τὸν δευτέρον. Ὁ δευτέρος γάμος ἐτελέσθη ἐν Χαλεπίῳ ὀλίγας μόνον ἡμέρας διήρκει ἡ συζυγικὴ συμβίωσις, περιλαμβάνουσα ὥρας μέλιτος μόνον, καὶ τὰς ἐπιλοίπους μετροῦσα διὰ χολῆς. Φεύγει ἀπογοητευμένος ὁ Μουζάμπερ, καὶ ἐν Ἀταλλεῖᾳ συνάπτει τὸν τρίτον γάμον του, ἐφ' οὗ βασίζεται τὸ ἔγκλημα. Ἐρωτώμενος ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ προξένου ὁμολογεῖ ὅτι εἶνε δημόσιος Ἑρμουπόλεως.

Ἐν τῷ μεταξὺ καταγγέλλεται ὑπὸ τινων ἱερέων, συγγενῶν τῆς ἐπιζώσης δευτέρας συζύγου του, συλλαμβάνεται καὶ δικτελεῖ ἐκτοτε ἐπὶ μῆνας ὑπόδικος. Ὁ κατηγορούμενος σκοπεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν συνήλθεν εἰς πρῶτον γάμον ἐν Χαλεπίῳ, διότι τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐτελέσθη οὗτος, εὐρίσκειτο ἐνταῦθα.

Ἀλλὰ πρὶν ἡ δίκη προχωρήσῃ, τίθεται ὑπὸ τοῦ ὑπερασπιστοῦ κ. Ποταμιάνου προδικαστικὸν ζήτημα περὶ ἀναρμοδιότητος τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων, διότι τὸ ἔγκλημα διεπράχθη παρ' ἁλλοδαποῦ ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ, καὶ αἱ πληροροφίαι τῆς δημαρχίας Σύρου δὲν πιστοποιοῦσι τὴν ταυτότητά του εἶνε ἐν τῷ ἐκεῖ δημοτολογίῳ ἐγγεγραμμένος Χριστόδουλος τις Ι. Μουζεμπήρ, ἐτῶν 56, ὅστις δὲν δύναται νὰ ᾔῃ ὁ Χρήστος Μουζάμπερ, ἐτῶν 42. Ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Καρατζᾶς ἀντεπεξέρχεται κατὰ τοῦ ἀνισχύρου τῶν ἀνωτέρω προτάσεων, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων παραδέχεται ὡς φέροντας εἰς πολλὰς ἀμφιβολίας περὶ τῆς

Δύναται τὰ πάντα νὰ πράξῃ! προσέθηκε βραδέως καὶ ὑποκώφως.

Καὶ ἐμειδίασε μειδίχμα ἀπείκτου. Μετὰ βραχυεῖαν δὲ σιωπὴν προσέθηκεν:

— Ἀ! ἀλλὰ στενοχωροῦμαι ἐδῶ, πνίγομαι. Βεβαίως ἀρκεῖ πλέον, ἀρκεῖ καὶ ὑπεραρκεῖ ὁ μόνηρος αὐτὸς βίος.

Παρατηρήσας δὲ τὸ ὥρολόγιον τοῦ τοίχου.

— Καλὰ, εἶπε, μετὰ δέκα λεπτὰ θὰ περάσῃ τὸ λεωφορεῖον τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ.

Ἐξῆλθε τοῦ δωματίου του φορῶν, τὸν πῖλόν του καὶ ἐν χειρὶ ἔχων τὴν ράβδον, εὗρε δὲ τοὺς ὑπηρετάς συνηγμένους ἐν τῷ ἀντιθαλάμῳ καὶ κατατεθλιμμένους πάντας τοῖς εἶχεν εἰπεῖ ἡ θαλαμηπόλος ὅτι ἡ μαρκησία ἀπώλεσε τὸ λογιόν.

— Ἀ! κ. βρωῶνε, ὅποια συμφορὰ! ἀνέκραξαν ὅλοι ὁμοῦ.

— Ναι, φίλοι μου, εἶναι φρικῶδες! ἀπεκρίνατο μεθ' ὑποκρισίας ὁ Λέων, καὶ μόλις φθάσας βλέπω ὅτι εἶμαι ἡναγ-κασμένος νὰ ἐπιστρέψω εἰς Παρίσιους.

— Νὰ ἐτοιμάσω τὴν ἄμαξαν; ἠρώτησεν ὁ ἄμαξηλάτης.

— Ὅχι, διότι πιθανὸν νὰ μὴ ἐπιστρέψω ταύτην τὴν ἐσπέραν. Θὰ μεταβῶ διὰ τῆς ἁμάξης ἢ ὅποια θὰ περάσῃ μετ' ὀλίγον.

— Ὁ κ. βρωῶνος θὰ φέρῃ ἱατρὸν; ἠρώτησεν ἀποτετολ-μημένως ἡ θαλαμηπόλος.

— Δὲν γνωρίζω εἰσέτι τί πρέπει νὰ πράξω ἐν καταστά-

ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου, τοῦ προταθέντος λόγου, καὶ ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος. δικαίως, καὶ τὴν ἀλήθειαν, ὁ δυστυχὴς μετὰ δεκαεπτάμηνον τιμωρίαν, καὶ σωματικὴν καχεξίαν, φιλοδώρημα τῆς φυλακῆς, δι' ἓνα γάμον, τίς οἶδεν ὑπὸ τίνας περιστάσεις διαπραχθέντα, ἢ ἐφευρεθέντα, τρέχα γύρесе, εἰς τὸ Χαλέπι!

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΑ

(ΕΙΔΙΚΟΤ' ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΤ' ΜΑΖ)

Ήρως, 4 'Ιουνίου

Ὁ χρόνος τῆς ἐνεργείας τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν προσεγγίζει, ὁ ἐκλογικὸς πυρετὸς ἀναπτύσσεται καὶ ἡ πάλιν προβλέπεται πεισματώδης, ἐὰν ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ κρίνωμεν ἐκ τῶν φαινομένων. Ἀμφότεραι αἱ πολιτικαὶ μερίδες τῆς ἐπαρχίας μέγαν καταβάλλουσιν ἀγῶνα ἐπὶ τούτῳ, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῷ δήμῳ Λετρίων, ἐνθα ὡς ἐκ τῆς ἐπελθούσης πρὸ τίνος μεταβολῆς τῶν πνευμάτων θὰ συναφθῇ πεισματωδέστατος ἀγῶν. Οἱ περὶ τὸν Αὐγερινὸν μυρίας προσπάθειάς καταβάλλουσιν ὅπως ἀναρριπίσωσι τὰς μαρνανθείσας συμπαθείας τῶν τῶς φίλων των. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ μὲν δημοτικὴ ἀρχὴ ἐν τῇ παρμονῇ τῆς ἐκλογῆς πολλῶν δημοτικῶν ἔργων τῆς κατασκευῆς ἐπελήφθη ὅπως ἐξευμενίσῃ τὸν τόπον, οἱ δὲ Ἀμέσως ὑπὲρ αὐτῆς ἐνδιαφερόμενοι γενναίως πρὸς τὸ κοινὸν προσφέρονται δίδοντες χρηματικὰς δωρεὰς πρὸς ἀνέγερσιν ἐκκλησιῶν, βρύσεων, δρόμων, ἅτινα ἡδύναντο πρὸ χρόνων δημοτικαῖς δαπάναις νὰ κατασκευασθῶσι. Κατανοοῦσι βεβαίως ὅτι ἡ ἀπώλεια τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Λετρίων συνεπάγεται καὶ τὴν ἐν τῇ ὅλῃ ἐπαρχίᾳ κατάπτωσιν τοῦ κόμματος. Οἱ περὶ τὸν Κρεττενίτην, περὶ τὸν ὁποῖον ἡ νεολαία τοῦ τόπου συνεσπειρώθη, ἐπίσης πυρετωδῶς ἐργάζονται ὅπως κατισχύσωσιν ἐπωφελοῦμενοι τῶν πρὸς αὐτοὺς

εὐνοϊκῶν διαθέσεων καὶ συμπαθειῶν τοῦ τόπου. Ἡ πάλιν ἐκ τούτων κερικάζεται, ὡς εἶπιν, πεισματώδης. Ἐν τῇ ὥρᾳ ὅμως ταύτῃ, καθ' ἣν καταφαίνεται προδήλως ἡ πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ οὐχὶ πρὸς τὰς ἰδέας καὶ τὰς ἀρχὰς ἀφοσίωσις τοῦ λαοῦ, βλέπει τις τὴν λύσσαν τῶν κομμάτων. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἀμφισβητοῦσι τὴν νίκην. Ἐν δὲ τῇ πεποιθήσει ταύτῃ περιδόσεις (στοιχήματα) γίνονται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐκ χιλιάδων δραχμῶν, ὧν τινες μὴ πραγματοποιοῦμεναι προκαλοῦσι τὴν ἰλαρότητα. Χθὲς ἐστοιχημάτισεν ὁ κ. Αὐγερινὸς καὶ ὁ κ. Α. Γαληγάλης δέκα χιλιάδας δραχμῶν. Ἀμέσως πλείστοι προσεφέρθησαν νὰ συμμεθεῶσι τούτου, καὶ δὴ τοῦ τελευταίου τὸ ποσὸν ἐκαλύφθη τριπλασίως. Ὡστε βλέπετε ὅτι καὶ ἐν τῷ ἐκλογικῷ σάλῳ ἀναπτύσσονται αἱ χρηματιστικαὶ πράξεις, καὶ μὴ παραξενυθῶμεν, ἀφοῦ ἡ κυβερνῶσα εἰσέχθη ἐν τῷ τόπῳ, ἐὰν ἴδωμεν ταύτην καὶ ἐν ταῖς ἐκλογικαῖς διαμάχαις εἰσαγομένην.

Ἡ εὐλογία εἰσέτι ὑφίσταται, ἀλλ' ἡ πῖα ἄλλως τε ἔνεκα τῶν ἐκλογῶν ἐλησμονήθη ὑπὸ τε τῶν ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, καὶ ἔχουσι δίκαιον, διότι ἡ ἐξάσκησης τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων εἶνε ὑψίστη ὑποχρέωσις, καὶ ἀπέναντι αὐτῆς, πᾶσα ἄλλη σκέψις ὑποχωρεῖ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος μοιραίως, φαίνεται, τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον παρορῶν, μοχθεῖ ὑπὲρ τοιούτων, πᾶν ἄλλο ἢ τὴν εὐημερίαν αὐτοῦ διανοομένων. Εἰς ὀλίγας πόλεις βλέπομεν φρονήματα εὐγενῆ ἐκδηλούμενα, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον δὲ καθ' ὅλον τὸ Κράτος πλανᾶται πνεῦμα χαμηλὴν, ὑπὸ τῆς προσωπικότητος καθοδηγούμενον. Εἶν' ἀληθές, ὅτι ἐν τῷ λαῷ ὑποφαίνεται τάσις πρὸς χειραφετήσεως, καὶ ἄλλα θὰ ἐποίει σωτήριον, ἐὰν παρουσιάζετο ἡγέτης τις αὐτοῦ. Δυστυχῶς, ἡ ὕλη, ἡ διαφύρα βασιλεύουσα, παρακωλύουσι τὴν πρόοδόν του, καὶ κατεργάζονται τὴν ταπείνωσίν του, εἰς ἣν συντελεῖ ἡ ἀπὸνία τῶν κυβερνητικῶν ἡμᾶς, καὶ ἡ μονομερὴς ἐξυπρέτης συμπεριφορῶν ἀτομικῶν, δι' ὧν τάξις τις ἀνυψοῦται καὶ ἐπιβάλλεται

σεὶ τοσοῦτον θλιβερῶ. Θὰ συμβουλευθῶ τοὺς σοφωτέρους φρενολόγους ἡμῶν ἱατροῦς καὶ θὰ κάμω ὅ,τι μὲ διατάξωσι. Περιττὸν δὲ, δὲν εἶν' ἔτσι; νὰ συστήσω εἰς ὅλους τὴν κυρίαν σας. Σὺ, Ζέννυ, οὐδὲ στιγμὴν νὰ μὴ τὴν ἐγκαταλείψῃς. Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας ὁ βαρόνος ἀπεσύρθη.

— Οὐρ! εἶπε, καθ' ἣν στιγμὴν ἐκλείει τὴν θύραν τοῦ περιβόλου.

Καὶ ἀνέπνευσε βαθυστέρως.

ΛΛ'

Εἰς τοῦ Βλαίρω

Ὁ Βλαίρῳ, ποδῆρη φορῶν οἰκιακὸν χιτῶνα, γλοιώδη καὶ ἄχρουν, κατεσπιλωμένον, πεπαλαιωμένον δὲ καὶ ἐπιδιωρωμένον, εὗρίσκετο μόνος ἐν τῷ γραφείῳ του ὅπερ ἦτο γεμάτο ἀπὸ παλαιόχαρτα, ἐξέτεινε τοὺς βραχυσκελεῖς του πόδας ἔμπροσθεν ζωρᾶς πυρᾶς καὶ ἀνεγίνωσκε τροχάδην πολλὰς ἐπιστολάς σκορπισμένας πρὸ αὐτοῦ καὶ φερούσας ἀρχαίας ἡδὴ ἡμερομηνίας. Ὅταν ἐτελείωσε, συνωφρύνθη καὶ δὲν ἡδυνήθη νὰ καταστείλῃ κίνημα δυσθυμίας καὶ σχεδὸν ὀργῆς. Δὲν ἦρε πιθανῶς ἐν τῇ μεγάλῃ ἀλληλογραφίᾳ του ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐζήτη.

— Τίποτε, τίποτε, εἶπεν, ἄ! μήπως μετεβλήθη ὁ κόσμος; ἀπεκοιμήθησαν ὅλα τὰ ἀνθρώπινα πάθη; δὲν ἔμειναν πλέον διεσθαρμένον ἐπὶ τῆς γῆς; Μήπως μέλλομεν νὰ

ἴδωμεν ἐρχομεν τὴν βασιλείαν τῆς παγκοσμίου φρονήσεως; Ἀλλ' ἐὰν θριαμβεύσῃ ὁ δαίμων τοῦ καλοῦ, θὰ γίνῃ λοιπὸν ἐρημίτης ὁ διάβολος;

Καὶ ὅζυς καὶ σκληρὸς γέλως διέστειλε τὰ παχέα αὐτοῦ χεῖλη.

— "Ὁχι, ὄχι, εἶπεν, αὐτὴ ἡ δουλειὰ δὲν πάγῃ καλὰ ἔτσι. Ἔχω κοντὰ μου ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους δὲν δύναται κανεὶς νὰ περιφρονήσῃ, σκυλιὰ λυσσασμένα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ φάνε, καὶ πάλιν θὰ ἔξοδεύσω μερικὰ γραμμάτια τῶν χιλίων φράγκων.

Αἶφνης ἐκρούσθη ἡ θύρα, κατ' ἰδιόζοντα τρόπον, καὶ ὁ Βλαίρῳ ἡγέρθη.

— Εἰσέλθετε, ἀνέκραξεν.

Ἡ θύρα ἠνοιχθῇ, εἰσῆλθε δὲ εἰς τὸ δωμάτιον γραῖα ἐνδεδυμένη πενιχρῶς, ἦτο δ' αὕτη ἡ θεράπεινά του κρατοῦσα ἐπιστολήν.

— Στοιχηματίζω, εἶπε κατ' ἰδίαν ὁ Βλαίρῳ, ὅτι κάποιος ἄλλος γαυγίζει.

Καὶ ἤρπασε τὴν ἐπιστολήν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς γραίας, ἥτις ἀπεσύρθη ψιθυρίζουσα:

— Ἀσχημα ὑπάγει, καὶ πάντοτε ἀπὸ τὸ καλὸν εἰς τὸ χειρότερον.

(Ἀκολουθεῖ)